

на привременното правителство се намѣрватъ и днесъ при мене.

Отъ тукъ нататкъ азъ подѣржахъ живо това въстание, както се вижда въ в. „Народность“ отъ брой 35 1 год. и слѣдующитѣ.

Ето и тия три акта напечатани въ броеве 36, 37 и 38 на в. „Народность“:

I. Прокламацията къмъ българския народъ отъ привременното правителство въ Балкана.

Братия българи!

Тѣглилата, причиняеми на насъ отъ турското правителство, станаха вече неносни. То, вмѣсто да облекчава нашето състояние, отъ день на день го прави понетърпимо. Отъ сичко това нѣма друго спасение, освѣнъ да станемъ и съ оружие въ рѣка да диримъ своитѣ права и свобода.

Ето братия, ний ви показваме прѣсвятъ примѣръ за това, като се хващаме за оружие. Слѣдователно послѣдвайте ни и ще бждете достойни потомци на нашитѣ славни прадѣди: Крумъ, Бориса, Симеона и пр., които никакъ не търпѣха чуждото и ниско за чловѣка яго.

Не надѣвайте се на никого да дойде, да ви освободи седящецъ съ сгърнати рѣцѣ! Не слушайте ничии съвѣти, а само и само надѣждата ви да бжде основана на вашитѣ юнашки рѣцѣ, защото тѣ сж истинския и вѣрния ви приятель и помощникъ, който ще ви помогне и избави.

Братия! Врѣмето е дошло и ни вика, да си диримъ нашитѣ права. Нека го послушаме и се покажемъ прѣдъ свѣтътъ народъ достоенъ за свобода.

На сѣкого билъ отъ каква и да е народность, па и на самия турчинъ, седяще мирно, ще бжде почитана: *честта му, имотътъ му, живота му тѣй сжшо и вѣрата му*. Намѣрението ни е само да изгонимъ несласното злоупотрѣбление и да си добиемъ народнитѣ правдини и чловѣческата свобода.